

Framst.nr 12/1971.

LAG- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande nr 9/1970-71 med anledning av Ålands landskapsstyrelses framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag angående ändring av landskapslagen om jakt och landskapslag angående ändring av landskapslagen om naturskydd inom landskapet Åland.

Sedan landstinget över förenämnda framställning inbegärt lag- och ekonomiutskottets betänkande har utskottet behandlat ärendet och får härmed vördsamt anföra följande:

Utskottet har liksom landskapsstyrelsen funnit, att en revision av nu gällande jaktlag är behövlig i ett flertal avseenden, till exempel beträffande övervakningen och humaniseringen av jakten liksom beträffande införande av bestämmelser rörande jakt på rådjur. Utskottet har tagit del av de synpunkter jaktvårdsföreningarna framlagt och har även studerat det nuvarande systemet med uppbörd av jaktkortsavgifter och de ändamål dessa inkomster används för. En utredning härom bifogas betänkandet.

Liksom jaktlagskommittén och landskapsstyrelsen har utskottet även diskuterat den högst aktuella frågan om utom landskapet bosatta personers rätt att jaga inom landskapet. Utskottet har i detta nu icke önskat föreslå så rigorösa bestämmelser som de i riket gällande beträffande den icke-bofasta befolkningens rätt till jakt. I mån av möjlighet har utskottet dock försökt införa bestämmelser, som skulle medföra en bättre kontroll av jakten och utskottet har därvidlag bland annat ansett att till exempel jaktkort fortfarande bör lösas enligt det nu gällande systemet. Till denna fråga återkommer utskottet närmare i detaljmotiveringen.

Utskottet vill i detta sammanhang påpeka jaktvårdsföreningarnas möjligheter och skyldigheter till nödigbefunna inskränkningar i jaktutövandet om detta får sådan omfattning att en väsentlig nedgång i viltstammen kan befaras.

Beträffande jägarexamen har en majoritet inom utskottet bestående av landstingsmännen Jansson, Hambrudd och Lindström, ansett, att jägarexamen bör göras obligatorisk endast för utom landskapet bosatta personer, vilka knappast torde ha någon insikt i vare sig vår jaktlagstiftning eller naturvård. Minoriteten, bestående av landstingsmännen Arvidsson och Nordas, har däremot omfattat det i framställningen ingående förslaget att envar som första gången löser jaktkort bör förete intyg om avlagd jägarexamen.

Utskottet noterar att landskapsstyrelsen i god tid vidtagit förberedelser för en kommande rådjursjakt, men konstaterar samtidigt, att någon jakt på rådjur ännu på lång tid inte torde bliva aktuell, i synnerhet om landskapsstyrelsen kommer att lägga samma synpunkter på denna jakt som på älgjakt, d.v.s. att villebrådet skall vara allmänt spritt inom landskapet innan jakt får ske.

Med hänsyn till tredje mans intressen stöder en majoritet i utskottet bestående av landstingsmännen Arvidsson, Hambrudd, Lindström och Nordas införande av obligatorisk jägaransvarsförsäkring. En minoritet bestående av landstingsman Jansson anser, att om obligatorisk jägaransvarsförsäkring införes och avgiften för jaktkort blir låg, jaktvårdsföreningarna erhåller en otillräcklig ökning av erforderliga medel. Däremot föreslår Jansson, att en frivillig jägaransvarsförsäkring kunde arrangeras så, att jägare kunde lösa sådan i samband med lösande av jaktkort.

Då de föreslagna ändringarna är så många och omfattande, men lagen likväl icke utskrivs i sin helhet, anser utskottet, att landskapsstyrelsen borde draga försorg om utgivande av ett nytt komplett särtryck.

Utskottet kommer att närmare redogöra för sina synpunkter i följande detaljmotivering, vilken i stort följer landskapsstyrelsens uppläggning.

Detaljmotivering.

5 §. Utskottet omfattar förslaget.

6 §. Utskottet anser icke att tillräckliga skäl framförts för en förlängning av minimitiden för jaktarrendeavtal. Utskottet har heller icke funnit att den nuvarande minimitiden om ett år för dylika avtal skulle vara menlig, varför utskottet föreslår, att minimitiden skall förbliva den nu gällande.

9 §. Utskottet omfattar förslaget.

12 §. Med hänvisning till motiveringen nedan under 23 § föreslår utskottet att även silltrut (*Larus fuscus*) omfattas av paragrafens stadgande.

14 §. Utskottet omfattar framställningen men föreslår att i 3 mom. ytterligare spannmålsodling särskilt omnämnes. Dessutom bör även stadgandet i sagda moment omfatta skogsduva, vilken enligt utskottets uppfattning är lika skadlig som ringduva, varför samtliga inom landskapet förekommande duvor har innefattats under benämningen duva.

17 §. Utskottet omfattar förslaget.

19 §. Utskottet omfattar förslaget.

22 §. Utskottet omfattar förslaget.

23 §. Utskottet omfattar i huvudsak framställningen. Dock anser

-3-

utskottet att ekorren och uttern, såsom numera relativt sällsynta djur, helt bör fridlysas, varför jakttiderna för dessa djur bör utgå ur texten. Jakt på skogsduva bör liksom hittills vara tillåten i enlighet med utskottets tidigare motivering. Utskottet anser även att silltruten är lika skadlig som gråtruten och havstruten och synnerligen svår att skilja från den sistnämnda, varför utskottet även föreslår att jakt skall tillåtas på förstnämnda fågel.

26 §. Utskottet anser att rätten att skada eller röva bon överhuvudtaget bör inskränkas så mycket som möjligt enär "borövandet" såsom företeelse icke bör uppmuntras. Utskottet anser därför, att endast de fåglar, vilka fortfarande måste anses såsom mycket skadliga, nämligen gråtrut, havstrut och silltrut samt kråka bör kvarstå såsom undantag från förbudet att rubba, skada eller eljest störa bon, ägg och ungar under häckningstiden.

27 §. Utskottet omfattar den föreslagna textkorrigeringen, då svårligen någon skillnad kan göras mellan fågelbo och viltfågelbo.

29-34 §§. Utskottet finner goda skäl tala för att åtminstone till en början i likhet med älgjakt vid rådjursjakt föreskriva licensskyldighet. Det är av vikt att jaktvårdsmyndigheterna får en uppfattning om omfattningen av denna nya jaktform. Visar sig i framtiden en så noggrann kontroll onödig kan licenstvånget sedermera slopas. Förtydligande ändringar har gjorts i 32 § 2 mom. sista meningen och 34 § 2 mom.

35 §. Utskottet har noggrant övervägt frågan om den föreslagna rätten att döda hund som påträffas medan den river rådjur. Rätt att döda hund föreligger redan enligt nu gällande jaktlag på i 38 § nämnda villkor, dock så att en förutsättning är, att hunden icke kan omhändertagas. I denna form är utskottet berett att låta rätten kvarstå, i synnerhet som denna rätt endast tillkommer områdets ägare och innehavare samt jakträttsinnehavaren och för området tillsatt jaktövervakare.

36 §. Utskottet omfattar förslaget.

39 §. Utskottet omfattar förslaget.

41 §. Utskottet omfattar förslaget förutom att även med tidigare anförd motivering silltrut bör införas i lagtexten.

42 §. Utskottet omfattar förslaget.

45 §. Utskottet omfattar förslaget men önskar i överensstämmelse med gällande lag införa vissa förtydliganden så att det av andra meningen 1 mom. framgår, att skadskjutet vilt må förföljas och avlivas även från maskindriven båt. Tredje momentet i nu gällande lag torde

ha fallit bort från förslaget av misstag, och bör åter införas, dock så att ordet "skadedjur" ersätts med ordet "djur".

46 §. Förslaget till en närmare definiering av allmän väg omfattas av utskottet.

50 §. Förslaget innehåller ett flertal principiellt viktiga frågor, bl.a. om införande av jägarexamen, jaktvårdsavgift och obligatorisk jägaransvarsförsäkring. Dessutom innehåller förslaget ändring av nuvarande system för utfärdande av jaktkort och redovisning av influtna avgifter.

Varken jaktlagskommittén eller landskapsstyrelsen har motiverat den i lagförslaget ingående ändringen av ordalydelsen i 1 mom., men avsikten torde dock ha varit, att skyldighet att lösa jaktkort icke skulle föreligga för jakt innebärande till exempel tagande av ägg eller utsättande av fälla för råtta och sork. Utskottet anser dock, att det i nu gällande lag ingående uttrycket "jakt på villebråd" enligt vedertagen terminologi måste innebära dödande av vissa som jaktbara ansedda däggdjur och fåglar och att således t.ex. tagande av ägg och utsättande av förenämnd fälla icke kan anses som i denna paragraf avsedd jakt, vilken skulle erfordra lösande av jaktkort. Utskottet föreslår därför att 1 mom. kvarstår i sin nu gällande lydelse.

Vad beträffar stadgandena angående utfärdandet av jaktkort anser utskottet att nuvarande system bör bibehållas oförändrat, men att stadgandena bör tillämpas mera strikt än hittills, varigenom en behövlig kontroll av främmande jägare kunde erhållas. Landskapsstyrelsen kan på grund av nu gällande lagbestämmelser tillhålla polismyndigheterna att noggrant iakttaga och tillämpa stadgandet i 50 § 2 mom. i fråga om rätt forum för utfående av jaktkort samt kravet på tillförlitlig utredning om utlännings jakträtt. Utskottet har tyvärr nödgats konstatera, att i praktiken jaktkort utfärdats med åsidosättande av ifrågavarande bestämmelser, varigenom övervakningen ej blivit så effektiv som hade varit önskvärt. Genom att noggrannare följa ifrågavarande stadgande och genom att föreskriva att i jaktkortet samt i förteckningarna skall antecknas namn och hemort för de personer, som beviljat jakträtt åt främmande jägare, kunde man bättre kontrollera, att sådan rätt ej utgives i oskäligt stor omfattning eller med överskridande av rätten att nyttja samfällda områden. En sådan kontrollmöjlighet kunde på ett effektivt sätt bidra till en behövlig broms på den allt mer ökande invasionen av främmande jägare, särskilt till vårskyttet på sjöfågel. Kontrollmöjligheten skulle däremot för-

sämras, om, såsom landskapsstyrelsen föreslagit, betalning av jaktvårdsavgifter tillåtes genom bank och postgiro. Utskottet har sålunda stannat för det nu gällande systemet.

Enligt ett utskottet delgivet förslag för jägaransvarsförsäkring, skulle denna såsom försäkringsbelopp upptaga 150.000 mark som maximiersättning vid personskada, 60.000 mark som maximiersättning per person och 30.000 mark som maximiersättning vid egendomsskada. Enligt förslaget skulle årspremien inklusive försäkringsskatt stiga till 3,37 mark. Utskottets majoritet, bestående av landstingsmännen Arvidsson, Hambrudd, Lindström och Nordas, föreslår att avgiften för lösande av jaktkort skall inklusive sagda premie stiga till 12 mark, medan en minoritet bestående av landstingsman Jansson anser att en avgift för enbart jaktkort om 8 mark är tillräcklig. Beträffande åter avgiften för person som icke är mantalsskriven eller bosatt i landskapet, har utskottet enhälligt såsom skälig funnit en avgift om 40 mark per år, även den inkluderande sagda försäkringspremie.

Den majoritet i utskottet som förordat införande av en obligatorisk jägaransvarsförsäkring, önskar även i sin motivering därför hänvisa till, att de flesta jaktvårdsföreningarna i landskapet förordat en sådan försäkring.

Vad till sist beträffar införande av jägarexamen, önskar utskottet, utöver vad som anförts i den allmänna motiveringen, framhålla att goda skäl talar för en sådan, då det otvivelaktigt är av vikt, att personer vilka jagar i landskapet har kännedom om de jaktbestämmelser och jaktseder, vilka gäller här. De, vilka tidigare är förtrogna med jakt, bör dock icke behöva avlägga sådan jaktexamen. Majoriteten anser att examenskravet endast bör gälla sådana utom landskapet boende personer, vilka första gången löser jaktkort, medan minoriteten i likhet med de flesta jaktvårdsföreningarna anser att denna skyldighet att avlägga jägarexamen bör omfatta alla de personer, vilka första gången löser jaktkort.

51 §. Utskottet omfattar förslaget.

52 §. Utskottet omfattar förslaget. men önskar särskilt framhålla, att understöden också bör kunna ges direkt till jaktvårdsföreningarna, varför en komplettering av lagtexten har gjorts.

53 §. Utskottet omfattar förslaget, men har infört ett förtydligande.

54 §. Utskottet finner att landskapsstyrelsen utan godtagbar motivering förkastat jaktlagskommitténs förslag, att förbudet mot att tillhöra flera än en jaktvårdsförening skulle upphöra. Utskottet finner det naturligt, att en person som äger jaktområden inom flera

jaktvårdsföreningars distrikt, bör få tillhöra dessa jaktvårdsföreningar och där göra gällande sina synpunkter beträffande jakten. Utskottet föreslår sålunda att förbudet slopas.

57 §. Utskottet omfattar förslaget.

59 §. Utskottet föreslår tvenne förtydliganden i 2 mom., nämligen att ordet "olovligen" införes i stället för ordet "lovligen" och att framför momentets sista ord införes ordet "ifrågavarande". Utskottet omfattar i övrigt förslaget ehuru det ifrågasatt, om begreppet "jakträtt" i 5 mom. är tillräckligt entydigt. För att undvika tolkningsmöjligheter föreslår utskottet i komformitet med nu gällande lag, att person i stället för att förklaras förlustig sin jakträtt förklaras förlustig sitt jaktkort, vilket uttryck Ålandsdelegationen även funnit entydigt.

59a §. Utskottet är visserligen medvetet om att missbruk av alkohol kan förekomma vid jakt, men anser att de flesta jägare dock väl känner sitt ansvar och att sådant missbruk därför är så pass sällsynt, att en kriminalisering i preventivt syfte knappast är nödvändig. Utskottet föreslår därför att 59a § utgår ur förslaget men får samtidigt framställa som ett önskemål, att jaktvårdsmyndigheterna och föreningarna i sina strävanden att höja jaktkulturen inom landskapet även skulle betona vådan av att missbruka alkohol vid jakt.

62a §. Utskottet omfattar förslaget.

Utskottet föreslår att 9 kapitlets rubrik "om jaktkort" bibehålles. Enär 2 och 5 kapitlets rubriker ändras införes i ingressen till jaktlagen ett omnämnande härom.

Ingressen till landskapslagen angående ändring av landskapslagen om naturskydd inom landskapet Åland korrigeras med beaktande av att lagens 13 § ändrats 1960.

Då lagförslaget icke i övrigt givit anledning till sakliga anmärkningar, får utskottet vördsamt föreslå

att Landstinget måtte antaga lagförslagen, dock sålunda att i förslaget till landskapslag angående ändring av landskapslagen om jakt - jämte det 59a § däri utgår - ingressen och nedannämnda lagrum erhåller följande lydelse:

L a n d s k a p s l a g
angående ändring av landskapslagen om jakt.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 5 §, 6 § 1 mom. 9, 12, 14 och 17 §§, 19 § 1 mom., 22 § 1 mom., 23 och 26 §§, 27 § 4 mom., 29, 30, 31, 32, 33 och 34 §§, 35 § 2 och 3 mom., 36 och 39 §§, 41 § 3 och 4 mom., 45 §, 46 § 1 mom., 50 § 2 och 3 mom., 51 §, 52 § 2 mom., 53 § 2 mom., 54 § 1 mom., 57 § 2 och 5 mom., 59 § 1, 2, 3 och 6 mom., landskapslagen den 25 mars 1965 om jakt (10/65), samt fogas till lagen en ny 62a §, till 42 § ett nytt 2 mom., varvid nu-gällande 2, 3 och 4 mom., blir 3, 4 och 5 mom. och till 50 § ett nytt 4 mom. samt ändras 2 och 5 kapitlets rubriker, såsom följer:

5 §.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

6 §.

Avtal om jaktarrende skall för att gälla ingås på viss tid, minst ett och högst tjugofem år, samt avfattas skriftligen och bestyrkas av vittnen. I arrendeavtal må intagas villkor, enligt vilket avtalet efter arrendetidens utgång fortfarande är i kraft under en lika lång period som arrendetiden, såframt icke den ena parten före arrendetidens utgång meddelat den andra parten, att han avstår från fortsatt arrendeförhållande. På detta sätt må arrendetiden dock förlängas endast en gång.

9 §.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

2 kap.

Om skada förorsakad av vilt.

12 §.

Bisamrätta, gråtrut, havstrut och silltrut, kråka, mink och säl, som i fritt tillstånd tillfälligtvis av någon anträffas, får av honom, varhelst det vara må, dödas eller fångas och behållas, såvitt det icke strider emot de bestämmelser, som gälla angående fredning av djurlivet inom skyddsområde eller mot stadgande om fredning av visst djurslag, vilket utfärdats med stöd av landskapslagen om naturskydd.

14 §.

Har hare inkommit i trädgård, vare områdets innehavare för att avvärja skada berättigad att där döda haren och behålla densamma, även om den då är fridlyst och även om annan har jakträtt på området eller om jakt ej må bedrivas där.

Samma rätt tillkommer områdets innehavare, då fridlyst vattenfågel eller utter inkommit i fiskodlingsdamm.

För fredande av gård ävensom av trädgårds-, grönsaks- och spannmålsodling vare tillåtet att inom desamma eller i deras omedelbara närhet, döda björktrast och koltrast, gråsparv, pilfink samt duva.

Sålunda erhållet byte må icke saluföras.

17 §.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

19 §.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

22 §.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

23 §.

Jakt må under nedannämnda tider bedrivas på följande villebråd:

Jakttider

Slag av villebråd:

1.1 - 31.12

Bisam, gråsäl och vikarsäl, hermelin, mink, möss råttor, sorkar och vessla samt fiskmås och skratmås, gråtrut, havstrut och silltrut, kaja, kråka och skata

15.3 - 15.4

hane av knipa och storskrake

15.3 - 25.5

alfågel, sjöorre och skäggdopping

1.5 - 25.5

morkulla, samt hane av ejder, knipa, småskrake (pracka), storskrake, svärta och vigg

1.7 - 31.3

räv, med drivande hund endast från och med den 1 november till och med den 31 januari

1.8 - 31.5

ringduva, stadsduva och skogsduva

1.9 - 31.12

alfågel, bläsand, brunand, gräsand, knipa, morkulla, sjöorre, skedand, skäggdopping, småskrake (pracka), sothöna, stjärtand, storskrake och vigg

1.11 - 15.1

hare, järpe och orrtupp;

Enligt landskaps-

styrelsens till-

stånd

rådjur och älg.

Den tid, som enligt denna paragraf infaller mellan särskilt angivna dagar, skall omfatta även dessa dagar.

26 §.

Bon, ägg och ungar av i 23 § nämnda fåglar med undantag av gråtrut, havstrut och silltrut samt kråka, må icke rubbas eller skadas eller eljest störas under häckningstiden. Lag samma vare angående annat villebråds bon och ungar, då jakt på sådant villebråd är förbjuden.

-9-

Utan hinder av stadgandet i 1 mom. må jakträttsinnehavare taga ägg av storskrake från uppsatt holk dock icke inom fredningsområde. Sådana ägg må icke saluföras.

27 §.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

29-31 §§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

32 §.

Har i samband med jakt fällts flere rådjur eller älgar än det meddelade tillståndet förutsätter eller har avvikelse skett från de villkor, som i tillståndet ställts med avseende å djurets ålder eller kön, tillfaller sålunda fällt djur staten. Dessutom skall tillståndshavaren för varje sålunda fällt djur före utgången av kalenderåret till länsstyrelsen erlägga i lagen om stämpelskatt stadgad avgift för tillstånd att fälla ifrågavarande djur.

Anmälan om i 1 mom. avsett fällt djur skall av ledaren för jakten utan dröjsmål göras hos ortens polismyndighet. Djuret skall omedelbart, på åtgärd av de i jakten deltagande, öppnat transporteras till av polismyndigheten anvisad plats.

Den, som uppsåtligen eller av vållande bryter mot villkoren i tillståndet att fälla rådjur eller älg eller underlåter att iakttaga i 2 mom. meddelade bestämmelser, straffes såsom i 11 kap. är stadgat.

33 §.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

34 §.

Angående rådjur eller älg, som under jakttid sårats och som går över till främmande jaktområde eller som vid jakttidens utgång blir kvar i markerna, bör tillståndshavaren ofördröjligen göra anmälan hos ortens polismyndighet och hos den, som har jakträtt på området.

Polischef, som erhållit kännedom om att sårat eller skadat eller eljest sjukt i 1 mom. avsett djur uppehåller sig inom hans distrikt, skall förordna om att djuret på lämpligt sätt avlivas. Härom bör landskapsstyrelsen omedelbart underrättas. Sålunda avlivat djur tillfaller landskapet.

35 §.

Områdets ägare och innehavare samt jakträttsinnehavaren och för området tillsatt jaktövervakare må från sitt område avlägsna där anträffad lös hund, dock utan att tillfoga den skada, eller ock omhändertaga den. På hans uppmaning vare hundägare skyldig att avhämta sin hund från främmande område. Påträffas hund medan den river rådjur,

har ovan nämnd person så ock myndighet, som övervakar jaktlagens efterlevnad, rätt att döda hunden, såframt den icke kan omhändertagas.

Har hund omhändertagits, skall tillvaratagaren snarast möjligt därom underrätta ägaren, om denne och hans adress är känd, eller i annat fall göra anmälan hos vederbörande polismyndighet. Önskar ägaren återfå sin hund, löse den med 50 mark inom sju dagar, från det meddelande om omhändertagandet gjorts hos honom, eller inom fjorton dagar efter anmälan hos polismyndigheten, anmälningdagen oräknad, och erlägge därtill för utfordring av hunden en ersättning om fem mark per dag, vid äventyr att han eljest förverkat hunden åt tillvaratagaren. Så länge hunden är i dennes värjo, vare dock den förre ägaren berättigad att återfå den mot ovan nämnd lösen och ersättning.

36 §.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

39 §.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

41 §.

— — — — —
 Utan hinder av vad i 1 mom. är stadgat, är det tillåtet att med ägarens eller jakträttsinnehavarens samtycke använda av vederbörande myndighet godkänt gift för bekämpning av möss, råttor och sorkar samt sax för fångst av gråtrut, havstrut och silltrut ävensom fälla för fångst av bisam, hermelin, kråka, mink, möss, räv, råttor, sorkar och vildkatt.

Utlagd sax eller fälla skall dagligen efterses. Trutsax skall utsättas på minst en meters djup.

42 §.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

45 §.

Jakt må icke bedrivas från eller med maskindrivet fortskaffningsmedel eller med direkt tillhjälp av ljudalstrande maskinell anordning. Under tiden från den 1 till och med den 25 maj må jakt på sjöfågel icke idkas från båt eller därmed jämförlig anordning, även om den är förtöjd eller förankrad. Skadskjutet vilt må förföljas och avlivas från båt, även om den är maskindriven, om detta sker i omedelbar anslutning till sjöfågeljakt med utsatta vettar, dock icke på resa till och från jaktplatsen.

Jaktvapen bör under färd med maskindrivet fortskaffningsmedel hållas oladdat i fodral.

Vad i denna paragraf är stadgat, gäller icke jakt på i 12 § nämnda djur utanför behörigen fastställda fredningsområden.

9 kap.

Om jaktkort.

50 §.

Jakt på villebråd må ej med skjutvapen eller annat fångstmedel eller med hund eller annat för jakt övat djur bedrivas av någon, med mindre han innehar jaktkort. Vad här är sagt, gäller dock ej avlivande av djur i de fall, som avses i 13 och 14 §§ ej heller fångst av villebråd, som nämnes i 28 § 2 mom.

Jaktkort må efter prövning utfärdas åt tillförlitliga personer för ett, två eller tre år åt gången av polismyndighet på den ort där sökanden är bosatt och åt utom landskapet bosatt person på ort där han äger jakträtt. Är sökanden utländsk medborgare, skall han förete tillförlitlig utredning om sin jakträtt.

Avgiften för jaktkort, i vilken ingår jägaransvarsförsäkring, utgör för i landskapet mantalsskriven eller bosatt person 12 mark och för annan person 40 mark, i vartdera fallet för varje år av jaktkortets giltighetstid, räknat från dagen för utfärdandet.

Person, som icke är mantalsskriven eller bosatt i landskapet, skall, då han första gången löser jaktkort, göra det hos polischefen på den ort, där han äger jakträtt. Jaktkort må till sådan sökande icke utgivas, förrän han företett av jaktvårdsförening tillsatt examinatorns intyg över att han äger av landskapsstyrelsen föreskriven kännedom om landskapslagen om jakt och övriga jaktbestämmelser.

51 §.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

52 §.

Ur i 1 mom. avsedda anslag må följande utgifter erläggas:

- 1) kostnaderna för jaktvårdsåtgärder och viltforskning, understöd till jaktvårdsföreningarna för främjande av jaktvården och utgifterna för jägaransvarsförsäkring; samt
- 2) utgifterna för avlöning av för jaktvården nödvändiga funktionärer och övriga nödiga kostnader för deras verksamhet.

53 §.

Tillsynen över jakten och jaktvården utövas av landskapsstyrelsen med bistånd av polismyndigheterna och inom landskapet stationerade tjänstemän vid gränsbevakningsväsendet på sätt därom är särskilt stadgat. För den lokala tillsynen må landskapsstyrelsen tillsätta jaktpolisier samt jaktvårdsförening utse edsvurna jaktövervakare.

-12-

54 §.

De i 1, 2 och 6 §§ avsedda jakträttsinnehavare i kommun, vilka innehava jaktkort, bilda en jaktvårdsförening. Där de lokala förhållandena det påkalla, må landskapsstyrelsen förordna, att jaktvårdsförening skall bildas på område, som avviker från den kommunala indelningen.

57 §.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

59 §.

Om någon

1) olovligen jagar eller ofredar villebråd under dess fridlysnings-tid, nyttjar förbjudet vapen eller annat förbjudet fångstredskap eller utan vederbörligt tillstånd eller på otillåtet sätt använder gift;

2) bedriver jakt i strid med domstols, landskapsstyrelsens eller jaktvårdsförenings förbud eller utan att hava löst jaktkort;

3) bryter mot stadgandena i denna lag om innehav, forsling och saluförande av villebråd eller skinn;

straffes med böter.

Har någon olovligen dödat, sårat eller såsom levande fångat älg, rådjur eller svan, vare straffet böter eller fängelse i högst ett år. Har älg eller rådjur fällts, skall den till straff dömda ytterligare åläggas att betala i lagen om stämpelskatt stadgad avgift för tillstånd att fälla ifrågavarande djur.

Den, som på annat än ovan nämnt sätt bryter mot denna lag eller med stöd av densamma utfärdade bestämmelser, straffes med böter. Dock må den, som under jakt icke medfört jaktkort och som senast den tredje vardagen därefter företer jaktkortet för vederbörande polismyndighet, ej åtalas, om av omständigheterna framgår, att överträdelsen berott på tillfälligt förbiseende.

Dömes någon till straff för olovlig jakt på villebråd eller i fall som avses i 2 mom., eller har någon bedrivit jakt med direkt hjälp av maskindrivet fordon eller äro omständigheterna eljest försvårande, skall han tillika förklaras förlustig vapen och fångstredskap, vilka nyttjats vid den olovliga jakten, eller deras värde.

62a §.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

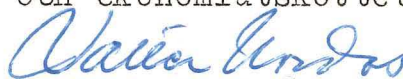
-13-

L a n d s k a p s l a g
angående ändring av landskapslagen om naturskydd inom landskapet
Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 13 § landskapsla-
gen den 31 december 1924 om naturskydd inom landskapet Åland (33/24)
sådan paragrafen lyder i landskapslagen den 20 juli 1960 (20/60),
såsom följer:

Mariehamn, den 13 april 1971.

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

Valter Nordas

ordförande

./. Bjarne Olofsson
sekreterare.

Närvarande i utskottet: ordföranden Valter Nordas, viceordföran-
den Viktor Arvidsson samt ledamöterna Einar Hambrudd, Olof Jansson
och Olof Lindström.

Förteckning över bidrag som utbetalats till jaktvårdsföreningarna under tiden 1967 - 1970, enligt beslut av Ålands Landskapsstyrelse.

Jaktvårdsförening:	År 1967	År 1968	År 1969	År 1970	Summa
Brändö	500 Mk.	1000 Mk.	1000 Mk.	600 Mk.	3100 Mk.
Eckerö	2800	600	1000	1500	5900
Finström	2200	2250	1800	800	7050
Föglö	900	1075	2500	1160	5635
Geta	---	500	500	700	1700
Hammarland	1500	900	1000	1500	4900
Jomala	500	700	400	650	2250
Kumlinge	500	---	800	650	1950
Kökar	600	500	700	---	1800
Lemland	400	1000	400	700	2500
Lumparland	---	400	500	1200	2100
Saltvik	---	500	500	500	1500
Sottunga	800	300	500	350	1950
Sund	300	800	1000	600	2700
Vårdö	300	500	500	500	1800
Mariehamn	---	500	500	---	1000
Ålands Jaktvårdsförbund	---	500	---	---	500
Summa:	11300 Mk.	12025 Mk.	13600 Mk.	11410 Mk.	48335 Mk.

Under samma tidsperiod har jaktvårdsföreningarna ansökt om 104.750 Mk.

Uppgifterna sammanställda av
Jakt- och naturvårdskonsulent

Jens Harberg

Inlevererat för jaktkort 1967 - 1968 - 1969 - 1970.

	Polisinrättningen i Mariehamn	Föglö distrikt	Jomala distrikt	Kumlinge distrikt	Sunds dist- rikt	Summa
1967	4.189,50	4.137,25	5.932,75	1.307,-	3.975,75	<u>19.542,25</u>
1968	4.290,-	5.196,50	6.835,25	2.331,-	4.127,75	<u>22.780,50</u>
1969	4.607,35	5.253,50	7.680,75	1.953,-	4.218,-	<u>23.712,60</u>
1970	<u>4.517,25</u>	<u>4.987,50</u>	<u>7.619,-</u>	<u>1.967,-</u>	<u>4.032,75</u>	<u>23.123,50</u>
	17.604,10	19.574,75	28.067,75	7.558,-	16.354,25	<u>89.158,85</u>

Utbet. för jaktvårdens främjande:

1967	19.180,30
1968	25.628,12
1969	28.172,32
1970	26.009,95

Harberg.